

poarta înspre mama

Teodor Dume

(premiul revistei FEREASTRA la concursul Literaturitate-2015)

câteodată mi-e dor de
zilele în care
bâjbâiam prin pădure cu tata
cineva scrijelise pe un copac numele Ana
scoarța lăcrima cu precizia unui ceas
tata mă ținea strâns de mână și parcă
vorbea cu Dumnezeu
când m-a atins
în inima mea
s-a cârcit o durere,-
singura poartă înspre mama

fără să ne atingem
trecem unul prin celălalt apoi
ne hrănim din zilele rămase